

वा० रा०

॥४९॥

तपोधनत्वादेवरघुमुख्यस्य सकाशात् दशग्रीवपराभवं ॥ आयाचमानां प्रार्थयन्ती ॥ अतएव भावेनांतरध्यानेन देवतामिव ॥ एवार्थेइव ॥ स्वकुलदेवतामेवोद्दिश्य प्राञ्जलिं कृतनमस्कारां ॥ २१ ॥ क्रोधेन रोदनेन वा तापे प्राप्ते शुक्ले लोचने यस्यास्तां ॥ वधाय तावन्मात्रफलकमेव नतु स्वेष्टफलकमिति तात्पर्यं ॥ २२ ॥ आस्वरमानः ॥ इति श्रीरामाभि० श्रीरा० रामाय० वा० सु० एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥७॥ ॥७॥ परिवृतां राक्षसीभिरिति शेषः ॥ साकारैः साभिप्रायैः आकारस्त्विंगिताकृती ॥ न्यदर्शयत्

सु० का०

आयाचमानांदुःखार्ताप्राञ्जलिं देवतामिव ॥ भावेन रघुमुख्यस्य दशग्रीवपराभवं ॥ २१ ॥ समीक्षमाणां रुदतीमनिदितां सुपक्ष्मताघ्रायतशुक्ललोचनां ॥ अनुव्रताराममतीव मैथिलीं प्रलोभयामास वधाय रावणः ॥ २२ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० सु० एकोनविंशः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ सतां परिवृतां दीनानि रानंदांतपस्विनीं ॥ साकारैर्मधुरैर्वाक्यैर्न्यदर्शयत् रावणः ॥ १ ॥ मां दृष्ट्वा नागनासोरुगूहमानास्तनोदरं ॥ अदर्शनमिवात्मानं भयान्नेतुं त्वमिच्छसि ॥ २ ॥ कामयेत्वां विशालाक्षिवद्बहुमन्यस्व मां प्रिये ॥ सर्वांगगुणसंपन्ने सर्वलोकमनोहरे ॥ ३ ॥ नेह किंचिन्मनुष्यावाराक्षसाः कामरूपिणः ॥ व्यपसर्पतु ते सीते भयं मत्तः समुत्थितं ॥ ४ ॥ स्वधर्मैरक्षसांभीरुसर्वदैवनसंशयः ॥ गमनं वा परस्त्रीणां हरणं संप्रमथ्य वा ॥ ५ ॥

स्वाभिप्रायमिति शेषः ॥ १ ॥ नागो गजः स्तनोदरं गूहमानाभयादिव ॥ भयादिव भयादेवात्मानं स्वशरीरमदर्शनं नेतुमिच्छसि ॥ तत्किमिति शेषः ॥ २ ॥ नैवं मीतिर्मत्तस्ते युक्तेत्याह ॥ कामयेत्यादि ॥ ३ ॥ किमिदानीं मदतिरिक्तपुरुषांतरजं तव भयं ॥ उत्तममस्पर्शं धर्महानिजं नाद्य इत्याह ॥ नेहेति ॥ मत्तः मदागमनात्समुत्थितं पुरुषांतरागमनसंभावनया जातं भयं व्यपसर्पतु ॥ अन्येषामभावात् ॥ ४ ॥ नान्य इत्याह ॥ स्वधर्म इति ॥ तं स्वधर्ममाह गमनं वेति ॥ आनुकूल्यं संपाद्येति शेषः ॥ संप्रमथ्य बलात्कृत्य एवं स्वधर्मत्वान्ममनाधर्मः ॥ बलात्कारे चास्वतंत्रत्वात् स्त्रिया अपि न दोष इति भावः ॥ ५ ॥

॥४९॥